

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Излиза два пъти седмично

Год. X. бр. 93, (511)

Търново, 20 ноември 1954 г.

Отд. бр. 20 ст.

ЗА ПО-СМЕЛА КРИТИКА И САМОКРИТИКА

Широкото разгръщане на критиката и самокритиката съдейства за правилното възпитание на партийните кадри, на всички комунисти, на работническата класа, на широките народни маси. На това ни учи ленинизмът.

Нашата Партия, която се е учила и се учи от опита на КПСС, непрекъснато полага грижи за развиването на самокритиката и критиката отдолу. Това бе подчертано в решенията на Юнския и Януарския пленуми на ЦК на Партията и в решенията на Шестия партиен конгрес.

С оръжието на критиката и самокритиката Партията разкрива и отстранява недостатъците и грешките в работата, още повече укрепва своите редове, сплотява около себе си трудещите се, разгръща тяхната самонаitiative и творческата им активност.

Както бе подчертано в документите на XIX конгрес на КПСС, било неправилно да се предполага, че самокритиката и особено критиката отдолу могат да се развият на самотек. За тяхното развиване е необходимо да се създадат по-добри условия.

Досегашният опит в живота и работата на много първични партийни организации в Търновския окръг подсказва, че критиката и самокритиката недостатъчно се прилагат като метод в партийната работа.

Това особено много проличава в работата на партийната организация при клон УАТ в гр. Елена. Там партийното бюро се примирява с нееднозначните и слабите в работата на предприемачите. Партийните членове и членове на партийното бюро не дават пример на критика и самокритика. Страхуват се да критикуват управителя на клон д-р Никола Момчилов, който е създавал страх сред авторитарните работници и служители. Комунистите пренебрегват или замазват грешките си, прощават си един друг допуснатите от тях слабости. Страхуват се да критикуват и останалите безпартийни авторитаристи, поради което се търпят доста нередности във връзка с опазването на машините, трудовата дисциплина и др.

Не по-добре стои работата и в дървообработващата фабрика „Елба“ в гр. Елена. Там работниците се страхуват да критикуват директора на предприятието д-р Тодор Брешков, главния инженер д-р Борис Боляров и др. И това е естествено, защото вместо да си вземе бележка и да се поправи, критикуваният инженер Боляров заплашва работниците или служителите. На отправената му критика той отговаря: „... Ами през моста“, с което иска да каже, че ще бъдат уловени.

Тия порядки на грубо задушаване на критиката не са тайна за Околийския комитет на Партията в гр. Елена, но другарите от комитетата още не са взели никакви мерки за оправяне на работата. Този вреден либерализъм и тази търпимост по отношение на душители на критиката в Еленска околия се проявява и на други места.

Възличането на трудещите се маси в критиката и самокритиката, вслушването в техните сигнали за неблагополучие развива у тях чув-

ство на стопани на страната, повишава отговорността им за социалистическото строителство.

Като добро начало за разгръщането на по-смела критика и самокритика може да се посочи работата на последния пленум на ОК на Партията в Севлиево. На него се направила сериозна опит, както от секретариата на първичните партийни организации, така и от няколко оперативни работници от комитетата да критикуват слабостите в метода и стила на работа на членовете на бюро и най-вече на първия секретар д-р. Нанко Матиков.

Сравнително по-добра критика бе разгръната на отчетно-изборното събрание на първичната партийна организация при политотдела на гара Горна Оряховица. По-смело се посочи на недостатъците на ръководството. Отговорните другари направиха опит да разкритикуват допуснатите от тях слабости в собствената си работа като ръководители.

Както показва досегашният опит, критиката и самокритиката помагат на кадрите, на всички комунисти и безпартийни, на всички производственици и служители, да станат по-взискателни към себе си и към другите, да чувствуват по-добре отговорността за поръчаното им дело, упорито и непреклонно да се борят против трудностите в секторите на своята работа. Затова е необходимо критиката все повече да се разгръща, да стане тя жизнена необходимост за всяка партийна и масова организация, за всеки партийен член, за широките маси на трудещите се.

В неостоялите се още партийни годишно-отчетни събрания, в събранията на масовите организации, на ТКЗС, на профорганизациите и др., критиката трябва така да се организира, да се създадат такива условия, че тя да получи пълен простор. На всяко събрание следва да се създаде творческа, делова атмосфера, за да могат присъстващите да се изказват непринудено и свободно, да кажат това, което мислят и чувствуват, без да падат самолюбие на когото и да било. Това напълно може да се постигне, ако партийните бюро и ръководствата на различните организации дадат личен пример на самокритика и като се пресече всеки опит, за потискане на критиката, независимо от това към кого и за какво е отправена тя.

Всяко задушаване на критиката е антипартийно, противонародно дело. То скована самоинициативата на трудещите се и пречи за нашето движение напред.

Осигуряването на условия, от които зависи да се развърне още по-смела критика и самокритика, е неотменимо задължение на всеки комунист, на всички партийни организации и комитети, на ръководителите на масовите и другите организации. Работейки така, ръководителите ще допринесат за още по-голям подем в живота на организациите, за издигане на тяхната боепригодност, за повишаване ролята на всеки трудещ се като активен борец за построяването на социализма в нашата Родина.

ПЛАНЪТ ИЗПЪЛНЕН ЗА 10 МЕСЕЦИ

В борбата за изпълнение обещанията по призива на 10-те столични предприятия колективът на промкомбинат „Иван Йонков“ в Трявна изпълни плана за 1954 година за 10 месеца за общата промишлена про-

СЪБРАНИЕ ЗА СПЕСТОВНОСТТА

По случай месеца на спестовността на 18 ноември т. г. окръжната, околийската и градската комисии по спестовността в Търново организираха тържествено събрание в салона на Дома на офицера. За събраниято дойдоха много трудещи се от града, радители за спестовното дело.

Гостуваният в града духов оркестър на МВР откри събраниято.

Доклад за огромната помощ, която трудещите се оказват на държавата в социалистическото строителство с участието си в работническите спестовни и държавните заеми, прочете сек-

ретарят на ЦС на профсъюзите и зам. председател на Централната комисии по спестовността д-р. Димитър Димитров.

Той състави спестовността в капиталистическите страни и у нас, като изтъкна, че в капиталистическите страни участват в спестовното дело малък брой граждани, защото безработицата от ден на ден расте и цените на стоките за потребление се увеличават.

Докладът бе изслушан с голям интерес и внимание.

След доклада духовният оркестър на МВР изнесе музикална програма.

С. Николов

ОТГОВОР НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НА НОТАТА НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ
ОТ 13 НОЕМВРИ 1954 ГОДИНА

В отговор на нотата на Правителството на Съветския съюз от 13 ноември 1954 година до Правителството на Народна република България за свикване съвещание на всички европейски държави и САЩ по въпроса за създаване на система за колективна безопасност в Европа Министерството на външните работи на Народна република България връчи на 15 ноември т. г. на Посолството на Съветския съюз в София нота със следното съдържание:

Министерството на външните работи на Народна република България поднася своите почитания на Посолството на Съюза на Съветските Социалистически Републики в Народна република България и по поръчение на своето Правителство има чест да го помоли да предаде на Правителството на Съюза на Съветските Социалистически Републики следното:

Решенията на съвещанията на деветте държави в Лондон и Париж за превръщане на Западна Германия и за възвличането ѝ в новосъздадената военна групировка в Западна Европа и в агресивния Атлантически блок представляват сериозна заплаха за мира в Европа. Осъществяването на тези решения ще направи невъзможно единението на Германия на миролюбива и демократична основа, а противопоставянето на европейските народи едни на

други ще усили напрежението в международните отношения и ще увеличи опасността от нова война в Европа.

Лондонските и парижките решения предизвикват основателна тревога сред българския народ, който е дълбоко убеден, че образуването на единна, демократична и миролюбива германска държава и създаването на система за колективна безопасност в Европа е главното условие за запазване и укрепване мира в Европа и в света.

Изхождайки от коренните интереси на българския народ, Правителството на Народна република България решително се обявява против лондонските и парижките решения. Вярно на своята последователна миролюбива политика, Правителството на Народна република България приема с готовност предложението на Правителството на Съюза на Съветските Социалистически Републики, направено с нотата му от 13 ноември т. г., да се свика на 29 ноември 1954 година в Москва или Париж съвещание на всички европейски държави, пожелали да вземат участие в него, а така също и САЩ, по въпроса за създаване на система за колективна сигурност в Европа и заявява, че ще участва в него.

София, 15 ноември 1954 година.

Стопанството става богато

Трудолюбивите кооператори и кооператорки на ТКЗС в с. Каранея, Павленско от година на година получават все по-високи добиви от полевъдството и по-голяма продуктивност от животновъдството.

От 2,260 декара памучни площи те набраха над 308,000 кг памук като изпъкна над 200 на сто плановия добив при непълни условия.

Като премия срещу преизпълнение памук кооперативът получи над 300 тона зърнени храни, хиляди метри памучни тъкани, памук и други.

Не са по-малки добивите и от другите култури. Така например бригадата на Кирил Мътев при план 162 тона захарно цвекло е получила 313 тона.

От 3,000 декара царевича стопанството е получило по 260 кг царевича среден добив. Изпълнило е плана за гроздето. Сто тона са употребени за вино и 50 тона грозде са раздадени на кооператорите.

Значителни са постиженията и в животновъдството. Планът за кравите е изпълнен. Осигурени са 1,600 тона сирак при план 800 (за всяка крава по 4 тона), 600 тона ливадно сено, 300 тона финово сено, над 700 тона царевичнак и др.

Докато през миналите години средният налов мляко от крава е бил от 1—3 литра на ден, сега с въвеждането на трикратно доене е 8—10 литра, Кра-

вата „Бонка“ дава дневно по 18 литра мляко. Заведущ краверфермата д-р. Бляжо Вачев, който миналата година посети Съветския съюз прилажа с успех опита на съветските животновъди. В краверфермата са приключили за годинч 4 жени—топарки и 6 младежи, членове на ДСНМ.

Не са по-малки успехите и в свинефермата.

Успехите на стопанството се дължат на добрата масово-политическа работа, на редовните производствени съвещания и на социалистическото съревнование.

Д. Колев

наш окол. дописник

Не са получавали до сега такива добиви

Под лозунга „За високи добиви от полевъдството“, работеща през тази година кооператорите от ТКЗС в с. Ресен, Търновско. Село кооператорите се радват на високи плодородие. Градинарската бригада на Ненко Костандинов Копраров от 6 декара получи 31,000 кг краставици, при планов добив 15,000 кг и от 40 декара домати по 6,800 кг

при планов добив 4,500 килограма. Младешкото зveno на пета полевъдната бригада от 24 декара, засети с памук получи по 190 кг от декара при планов добив 117 кг. Звеното на Петър Николов Гайдаров от същата бригада от 15 декара извади по 4,058 кг захарно цвекло от декара, звеното на Петър Марков Колячев от 603 декара тютюн

набра по 1,773 кг средно от декара.

Никога до сега в с. Ресен не са получавали такива високи добиви. Те са резултат на задружния труд на кооператорите, на приложените агротехнически мероприятия, на животновъдните води на язовир „Ал. Стамболийски“.

Христо Върбанов

В УНГАРСКОТО СЕЛО ЮРЬОМ

Унгарски младежи и девойки танкуват.

Сцената бе украсена с българския национален трицвет, с лика на другаря Вълко Червен-

и лицето на някогашния селски ратей засия в радостна усмивка. — В миналото ние бяхме без-

правни слуги на господарите, а сега господари сме ние, които работим земята — заявя нашият събеседник.

Трудно ще забравят селяните от село Юрьом с какъв трепет са започнали да работят своята собствена, а не на господарите земя. Първата стъпка към колективна обработка те направиха през 1949 г., като изградиха кооперативно стопанство с 11 члена. Сега в не-

го членуват 92 домакинства, чийто основен поминък са овощарството, лозарството и животновъдството. Срещу вложението труд кооператорите получили през миналата година по 14 форинта на трудов ден, по 3 кг жито, вино, масло, фураж за оставените им за лично ползуване крави и други продукти.

Увлечени в сърдечен разговор не разбрахме кога празнично украсеният салон към клуба се изпълни с кооператори и много гости, между които бе и българският посланик в Будапеща д-р. Манолов.

Още не стихнали ръкоплясканията, на сцената застана ботаникът Визлер Йожеф. Сти-

ИЗ РОДНИЯ ОКРЪГ

На снимката: Свободните от работа членове на домсъвета при обществения на ф-ка „Буря“ — Габрово приемат план за работата на съвета.

Устрем в съревнование

Превозните бригади от района на ж. п. управление в Г. Оряховица воюват непрекъснато с времето и взят бързите и пътническите влакове по график. Напрегната е борбата и на бригадите от товарните влакове, които работят по Карловски графика.

В резултат на добрата организация на работата локомотивната бригада с машинист Петър Кокалов от депо Г. Оряховица и превозната бригада на началник влак Димитър Йосифов, отвози на 14 ноември снабдителния влак 223 от Сталин до Г. Оряховица с 65 минути преди време.

Расте и броят на тежкотоварниците и превозените тежкотовари.

Павел Петров

ВТОРА РЕКОЛТА ЗЕЛЕ

Кооператорите от ТКЗС в с. Чапаево, Горнооряховско са известили като добри зеленчукопроизводители. Тази година те засяха 75 декара късно зеле—втора реколта. Преди засяването му наториха почвата с три тона пресен оборски тор. Три пъти окопаха зелето, редовно го

поливах и подхранвах. Грижите не отидоха напразно.

При план от 30 декара да получат по 3,000 кг зеле, до сега са получили по 4,000 кг. От цялата площ кооператорите са набрали по 2,000 кг зеле средно от декара.

К. Тошков, дописник

В УНГАРСКОТО СЕЛО ЮРЬОМ

сигнал здраво юмруци, с голямо вдъхновение той рецитира на стихотворението „Двубой“ от нашия национален поет и герой Никола Йонков Вапцаров. Много пъти съм слушал стиховете на Вапцаров, но днес от устата на този унгарски работник те звучат с необикновена сила:

„Тогаз, на твойто място дружно ще изградим, с много пот, един живот желан и нужен и то какъв живот!“

Този живот желан и нужен, днес българският и унгарският народи действително строят с много пот. Като един те се изправят срещу ония, които искат да им отнемат правото свободно да живеят и строят своето щастие в мир.

На чист български език дедата на кооператорите запяха бодрата пионерска песен „Блян“. Последваха втора, трета български песни. От цялата си детска душа унгарските пионери зоват възторжената младеж към мир, към дружба, към светъл и радостен живот.

Тържествен и незабравим ден. Никога не съм мислил, че в едно малко унгарско село нашият народ може да има толкова много и такива искрени приятели.

Над село Юрьом отдавна бе паднала звездна септемврийска нощ, а народното веселие, посветено на българо-унгарската дружба, не стихваше. Млади и стари танцуваха до насита „Чардаш“, пяха и неведнаж вдигаха надриваща за хубавата и искрена дружба с българския народ.

Топлосърдечни и волни са новите господари на унгарската земя, които в труд и радостни песни коят своето щастливо социалистическо бъдеще.

Под звуците на игрива унгарска музика младежите и девойките от селския самодеев колектив, облечени в пестри национални костюми, изпълниха известния „Батайски танц с бутилки“. Човек неволно си мисли: „Нима тази младеж, дала простор на своите волни чувства, в жилите на които тече неукротимата кръв на Шандор Петьофи, може да иска война? Техният отговор е един: Мир, Свобода, Дружба!“

Тържествен и незабравим ден. Никога не съм мислил, че в едно малко унгарско село нашият народ може да има толкова много и такива искрени приятели.

Над село Юрьом отдавна бе паднала звездна септемврийска нощ, а народното веселие, посветено на българо-унгарската дружба, не стихваше. Млади и стари танцуваха до насита „Чардаш“, пяха и неведнаж вдигаха надриваща за хубавата и искрена дружба с българския народ.

Топлосърдечни и волни са новите господари на унгарската земя, които в труд и радостни песни коят своето щастливо социалистическо бъдеще.

Денчо Куцаров
председател на Окр. к-т за защита на мира

ПАРТИЕН ЖИВОТ

СКАРАНИ С КРИТИКАТА

Мнозинството от изказаните се държат на състояния, негодна пленум на ОК на БКП в г. Елена подчертаха, че не се разгръща широка критика против слабостите на заеманите отговорности и длъжности. Не се взема никакво партийно отношение към тях, които по един или друг начин задължават критиката.

Посочени бяха случаи, от които се разбира, че значителна част от производствените при УАТ в г. Елена се страхуват от управителя на това предприятие др. Никола Момчилов. Те не смеят да го критикуват. Членовете на партийното бюро също се страхуват да го критикуват. Даже някои от тях го оправдават, като казват, че той се кара на работниците без да съзнава, че с това задължава критиката, тъй като... в нерв, тъй му бил характерът и пр.

Това, разбира се, съвсем не е така. То се потвърждава от следния пример. На профсъюзното събрание шофьорът Георги С. Якимов критикувал др. Момчилов за някои негови недостатъци. Не минало много време след това събрание и при срещата си с него др. Момчилов му казал: "Гече, много дълго ти стана сизка, но ще ти го отрежем". На друг побър, който също искал да го критикува на събрането и на когото не дал думата тогава, на след дълго време му казал: "Защо да ти дам думата, като знам какво ще кажеш..."

За това критиката в събраната на партийната организация, в събраната на общоработническия колектив и др. върви от горе надолу, от управителя и началниците към работниците, а последните мълчат. Това става така, защото някои членове на партийното бюро, комунистите — ръководители в това предприятие, в работата си допускат съществени слабости: често взят пътници без билети, лошо съхраняват моторните коли, нарушават работната дисциплина и др. и вместо да им се подири за това отговорност, те взаимно си прощават грешките.

Очевидно е, че с такава отношение към критиката, когато тя не само че не се насърчава, а напротив се задължава по особен начин, работата няма да потръгне.

Критиката и самокритиката се разгръщат недостатъчно и в партийните организации при ф-ка "Благо". Околийски промишлен комбинат в г. Елена и други. Там не се прави оценка на работата на директора и на комунистите, пред партийното бюро или в събраната на организацията, за да се разкрият техните дейности, грешките и недостатъците при изпълнението на служебните и партийните им задължения.

Това отношение към критиката и самокритиката е непартийно. Би следвало да се съкся с такава практика на примиренчество и замалване слабостите и недостатъците в работата на ръководителите, служителите и производствените.

Стефан Жеков

За опазване народното имущество

В края на октомври в пт и р. станция — Габрово се състоя открито партийно събрание, на което др. Соня Михайлова прочете доклад за социалистическото стопаняване и разумното използване на всички материали, технически съоръжения и превозни средства. В доклада бяха посочени редица случаи на неречливост, като неправилно използване на велосипедите от надзорниците към градската мрежа, слаба бдителност от страна на пощенските служители и пр.

Изказаха се 7 джугари. Събрането ще помогне да се подобри грижата за социалистическото имущество.

Пенчо Й. Христов, дописник

РЕЗУЛТАТИ НА ДОСЕГАШНАТА НИ СЪВМЕСТНА РАБОТА

Всеки нов ден носи големи успехи в политическия, стопанския и културен живот у нас. Комунистите и земеделците се радват заедно на добрите резултати от тяхната съвместна работа. Блестящ пример за народното единство е построяването на язовир "Ал. Стамболийски". На величествения строеж в дните на 37-та годишнина от Великата Октомврийска социалистическа революция комунисти и земеделци, кооператори и частни стопани, инженери и техници, работници и селяни със светнали от радост очи виждаха своето единство здраво като язовирната стена, чувстваха своите сили неударими като язовирните води.

Големите трудности за строежа на язовира бяха преодолявани заедно. Сдружените земеделци от с. Димч., Павликентск., редовно излъчваха из своите среди строители за язовира, а председателят на дружбата Христо Димитров работи през целия период на усиленото строителство.

Полевият бригадир Слави Цанков от с. Долна Липница, Павликентско сформира за язовира бригада от сдружени земеделци през време на жътвата и вършитбата, даваше личен пример в работата и помагаше за укрепването на трудовата дисциплина при строежа на язовирната стена.

От всички околии на окръга сдружените земеделци рамо до рамо с комунистите бяха в първите редици на строежа и днес са горди заедно с тях, че са дали принос при изграждането на този величествен паметник на българо-съветската дружба, на работническо-селския съюз. Сдружените земеделци безкарийно са признателни на Партията и Правителството, че този първи за сега по големина язовир носи името на големия борец за народни правдини Александър Стамболийски.

Заедно с работниците в предприятията и трудовите селяни вървят смело по широкия социалистически път към заможен и културен живот. Трудово-кооперативните земеделски стопанства в окръга се утвърждават все повече като основна и решаваща стопанска сила. Кооператорите преодоляват твърдо и мъжествено трудностите на стопанския ни растеж.

Подпомогнати от мощната селскостопанска техника на МТС, ползвайки богатия опит на съветските колхозни кооператорите водят резултатна борба за високи добиви в полевьството и голяма продуктивност в животновъдството. Изпълнявайки указанията, дадени с възвизането на Централния комитет на БКП и Управителния съвет на БЗНС от 20 март т. г. много от трудните участъци в полевьството и животновъдните ферми се заеха от комунисти и сдружени земеделци. В резултат на това тази година земеделските култури бяха много по-добре обработени и доходиците особено от царевичката, памука и други бяха рекордни. В с. Крушево, Г. Оряховско, Водоей, Търново и другаде се получиха по 150—200 кг памук от декар.

Трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Полски Тръмбеш, Търновско миналата година изоставаше с работата си. Тази година, благодарение на съвместната работа между комунисти и земеделци то се нареди между първенците. Разгоря се през лятната кампания социалистическо съревнование между бригадите и звената. Сдруженият земеделец Йордан Ангелов Пенев-полевьден бригадир водеше упорита борба в това съревнование и често червено то предходно знаме се вееше над бригадата му участък. Местната радиотранслагонна централа предаваше песни и поздравления за бригадата му.

Много комунисти и земеделци се включиха в работата на животновъдните ферми и полуниха добри резултати. Сдруженият земеделец Слави Иванов, животновьден бригадир в ТКЗС в с. Стражица, Г. Оряховско, тази година има в племенната коневьдна ферма от 33 кобили 32 кончета, които са в много добро състояние, с висок ежедневен прирест. В животновьдната ферма в с. Каранен, Павликентско, с бригадир Благо Вачков, член на окръжното ръководство на БЗНС, е достигната заплодност на кравите 95 на сто.

Има обаче села като Чапаево, Г. Оряховско, Батопево, Севлявско и други, където се проведоха съвместни събрания, взеха се добри решения, но после се забравиха.

Враговете на работническото селския съюз, на единството между комунисти и земеделци, вече не могат да ни пречат в нашата дружна работа. Бившите привърженици на гетовьдната Петър Пенев Трифонов и Милорад Илиев Младенов разкриха напълно корупцията всред щаба на предателите на нашата Родина. И за най-наивните вече е ясно, че Гемето, Димитър Гичев и шайката около тях нямат нищо общо с БЗНС. Те заедно с фашистките остатъци, полиция, жандармеристи, окървяени царски офицери и други заклетни врагове на нашия народ са слуги на империалистите и са готови за паника леда да продадат своята Родина.

Досегашната ни съвместна работа показва, че ние вървим по прав, изпитан път. По този път съветските народи построяха социализма и сега без колебание с още по-голям устрем вървят напред. Аз видях на Всесъюзната селскостопанска изложба в Москва колко много може да се постигне във всички области на политическия, стопанския и културен живот, когато се върви по този път. Изложбата недвусмислено показва великата жизнена сила на все по-крепещия съюз на работническата класа и колхозното селъчество, непреодолими стремеж на двете дружески класи да вървят под ръководството на КПСС напред към нови победи. Съветските хора не се плашат от трудностите, а ги преодоляват, като разорават целините, обуздават водите на големите руски реки. Всеки се стреми да принесе колкото се може повече в общата борба за високи добиви, в борбата за всеотдайно задоволяване на постоянно растящите нужди на човека.

Комунисти и земеделци у нас еднакво се учат от опита на работническо-селското единство в Съветския съюз. Сдружените земеделци трябва и занапред още повече да вземат организаторно участие в изпълнението на всички политически, стопански и културни задачи, поставени от Шестия конгрес на БКП за ръзкото подобруване на материалното и културното положение на трудещите се.

Ан. Генев
председател на Окр. ръководство на БЗНС

БОРБА ЗА МИНУТАТА

По примера на комсомолците от книгата "Над Волга", курсистите от Икономическия техникум "В. Коларов" в Търново обявиха борба за минутата.

В своята на П.в. курс на черната дъска е написано: "П.в. курс обявява борба за минутата!" Тук е и вестникът "Зорко око", в който наблюдателният пункт отбелязва всеки ден колко време е загубил учителят, за да направи забележка на някой курсист.

Другарката Гюсум Фалиева на 24 октомври, е отявляла вниманието на учителя за 9 секунди. Заради нея по 9 секунди са загубили 39 курсисти или всичко 5 минути и 51 секунди. А това време в производството би означавало много.

Примерът на П.в. курс следват курсистите от III, IV и V курсове. Дружествените бора и активът на тези курсове направиха събрания, на които решиха да започнат борба за минутата.

Марко Бариков
зав. социално-битов сектор при ОСПС

В ПОДГОТОВКА

В началото на учебната година при народната смесена гимназия в с. Камен, Г. Оряховско се организира художествен колектив с участието на 120 души. Под ръководството на преподавателя по пение др. Аспарух Вангелов, започнаха системни репетиции. Сбирките на участниците в колектива стават три пъти в седмицата. Активно и с ентузиазъм се заучават новите песни.

До сега са разучени няколко руски народни песни.

Колективът още от сега се подготвя за средношколските прегледи.

Ганчо Йорданов, дописник

На снимката: Понери от гр. Търново из Рила през лятната ваканция

НОВА СТРУЯ

В добре украсения читалищен салон в с. Константи, Еленско Димитровската пионерска организация "Септемврич", организирана на 9 ноември т. г. тържествен сбор за приемане на учениците от III клас в редовните на организацията. Преди бора пионерите положиха венци пред паметника на убитите партизани край селото.

Доклад за значението на организацията прочете дружинният ръководител др. Петър Пенев. След тържествената проверка беше дадено обещание от третокурсниците да пазят заветите на тия които загинаха за тяхното щастливост.

Изкръха детските очи, когато им върчиха пионерските връзки. "Ние ще ги носим с чест" — каза Ангелина Тюнева, — защото те ще ни вдъхновяват за нови успехи в науката за по-вече щастие".

На тържествения сбор присъстваха ръководителите на местните партийни и масови организации и много родители.

А. Даскалова, дописник

БОРБА ЗА МИНУТАТА

По примера на комсомолците от книгата "Над Волга", курсистите от Икономическия техникум "В. Коларов" в Търново обявиха борба за минутата.

В своята на П.в. курс на черната дъска е написано: "П.в. курс обявява борба за минутата!" Тук е и вестникът "Зорко око", в който наблюдателният пункт отбелязва всеки ден колко време е загубил учителят, за да направи забележка на някой курсист.

Другарката Гюсум Фалиева на 24 октомври, е отявляла вниманието на учителя за 9 секунди. Заради нея по 9 секунди са загубили 39 курсисти или всичко 5 минути и 51 секунди. А това време в производството би означавало много.

Примерът на П.в. курс следват курсистите от III, IV и V курсове. Дружествените бора и активът на тези курсове направиха събрания, на които решиха да започнат борба за минутата.

Марко Бариков
зав. социално-битов сектор при ОСПС

В ПОДГОТОВКА

В началото на учебната година при народната смесена гимназия в с. Камен, Г. Оряховско се организира художествен колектив с участието на 120 души. Под ръководството на преподавателя по пение др. Аспарух Вангелов, започнаха системни репетиции. Сбирките на участниците в колектива стават три пъти в седмицата. Активно и с ентузиазъм се заучават новите песни.

До сега са разучени няколко руски народни песни.

Колективът още от сега се подготвя за средношколските прегледи.

Ганчо Йорданов, дописник

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

За критиката в многотиражките

В постановлението си "За фабрично-заводския печат" от 19 август 1952 година ЦК на БКП(б) подчертава: "Печатът на работническите дописници и работниците, отговорни по тях, очерчания, бележките, фелетоните и т. н., написани от самите работници трябва да заемат във вестника най-видна място."

Това указание има в основата си дълбок смисъл: по-широкото място, което се дава на творчеството на работниците вярно страници на многотиражките, развива от една страна творческата самонаизнатица, а от друга създава условия за градивна критика отолу.

Редакциите на повечето от фабрично-заводските многотиражници в окръга правилно са схванали ролята и мястото на низовия вестник. Страниците на отпечатаните броеве се оживяват от творчеството на работниците. Около многотиражките се съдигат все повече работнически дописници. Те с остро си перо стоят на страж за опазване на народните интереси.

Дописническият апарат на "Работническата трибуна" при ф-ка "Буря" и Машинния завод в Габрово ежеседно се утолпява. За това помага правилното отношение на редакцията към работническите писма и дописки. И външ страници на всеки брой читателят ще срещне не само дописки за положителни прояви, но и много критически бележки, оформени предимно в колонките на "Хумор и сатира". Критиката е насочена, както срещу слабостите в производството, така и срещу гнилите остатъци от миналото в съзнанието на хората.

С подобни успехи може да се похваля и редакцията на "Транспортна искра" при ж. п. възел Г. Оряховица.

Освен средствата на хумора и сатирата редакцията на многотиражките търсят и други форми за критика във вестника: критически статии, дописки, писма и др. В бр. 51 на "Коларов завет" при фабриката "Васил Коларов" и "Балкан" в Габрово е публикувано "Отворено писмо" до работниците от бригадата на др. Тр. Косталинов. В него група тълкачи от III секция при клона на ф-ка "Васил Коларов" се обръщат към другарите си от посочената бригада с мола да предават в изправност и почистени станове на следващата смяна.

В писмото се говори за неправилното отношение на майстора Трифон Косталинов към направените му бележки и др. Такава форма на критика е действително и сигурно "Коларов завет" в следващия брой ще отбележи какъв е резултатът от отпечатаното писмо.

Докато почти всички многотиражници в окръга имат стръшловни клонови бора с нередностите, върху страниците на "Нов почин" при фабриката "Зоя" и "Успех" в Габрово в последните броеве (10—12), не само че няма такава рубрика, но и почти липсва критика.

Някои многотиражници критикуват, но критическите им бележки са насочени към по-дребни факти ("Жданов" в Дряново, "Балканска искра" при ДМКП "Лев" — Гличковци и др.).

Хр. Консулов

Нужна е помощ и дисциплина

Освен в производството, работниците от ф-ка "Стоян Бъчваров", Севлявско отделат време и за художествена самоделност. В предприятието е изграден художествен самоден колектив с участието на 60 работници и служители.

Под диригентството на Асен Попиванов в колектива се разучават български и съветски народни песни и песни от страните с народна демокрация. Колективът участва в прегледи на художествените колективи в града и околнята през време на селскостопанската изложба. Излъчен беше в редиците на първенците, за което заслужено беше награден.

На прегледа на художествените самоденни колективи от предприятията в окръга, състоял се в г. Трявна, нашият колектив се представи достойно.

Нено Димитров, дописник

В своята работа при преработване на критичните материали често пъти редакцията правят грешки, които нанасят пакост. В бр. 6 от 6 ноември "Работническата трибуна" при ф-ка "Ангел Кънчев" в Трявна в "Колоната за стръш" помества "Стръшелова народна песен". Тази песен е посветена на бубинарите и снопачите в предприетият зарди лощата работа на някои от тях. С песента обаче не се бие върху отделни, недорослестни в работата си работници, а върху всички бубинари и снопачи. Отпечатано е така:

А пък, вие бубинарки, виж внимавайте в кантара, не написвайте нечестно: който краде, той изгъра и пропада много лесно."

Каква полза ще допринесе такава критика? Не бие ли тя върху достойните работници и на добрите бубинари, каквито не може да няма в предприетият? Не напакостява ли такава критика вместо да донесе полза? Така не бие да се пише. Критиката трябва да бъде конкретна, поименна. Тогава тя помага.

Но и, когато се критикува конкретно пужно е да се цени и уважава достойното на човека. "Транспортна искра" в бр. 19 от 5 октомври в рубриката "Бранителен стръшел" помества бележка "Главата ми не струва". Самото заглавие подсказва каква е грешката на редакцията. Вместо да критикува действително остро и заслужено машиниста Станимир Петев от село Русе за неспособност чистене и извървяване на огъни от локомотива, редакцията не достойно го обижда "Шапката му е добра, но главата му не струва".

Има случаи на непълна и неясна критика. "Заводска борба" при ДЗЗ — Горна Оряховица в бр. 9 от 31 октомври в "Стръшел" пише: "В отел РЕЗАН-КИ се числи на работа др. Рафана Бояджиев. Малко са хората, които са го виждали да се мърка из отдела, а много са, които се чудят кой го е приел на работа. Сигурно и той се чува на ръководството на завода защо го е приело". И повече нищо. Каква дължност заема този човек, за какво точно не заслужава да бъде в завода — съвсем не е ясно. И такава критика не помага.

Не помага и безразсъдната критика, каквато често се среща по страниците на многотиражките.

След като поместят критически материали многотиражките трябва да уведомят читателите за резултатите. Това обаче рядко се прави.

Критиката в страниците на всеки вестник трябва да бъде правдива, конкретна, градивна — да помага действително на работническите колективи. Към такава критика е нужно да се стремят редакцията на многотиражките в нашия окръг, за да станат те още по-действително оръжие в борбата за претворяване в живот на решенията на Шестия конгрес на БКП.

Хр. Консулов

На осем стана

Януари 1954 година. Стахановката Радка Нанева от Габрово затвори вратата след себе си, спря се пред прага и загледа заснежната улица. Вятърът си играеше с косите й. Ставаше все по-студено — денят превалише. Ала Радка не чувствуваше студената милувка на вятъра. Стоеше изправена, като че ли смразена с леко побледняло лице. "Какво ще стане?" — пак мина през главата й същата тягостна мисъл. Да не отиде — да не откаже от решението си? ... Тя хвана дръжката на вратата да се върне, но нещо я спря и Радка тръгна към фабриката.

Снегът скриптеше под краката й.

Радка влезе в отделението. Заедно с нея нахълта и бяла студена пара и се разтопи неусетно, бързо. Тя не мислеше какво ще говори — страх я беше да не загуби смелост. В майсторската стая беше топло, мирисеше на тютюн. Когато видя, че и двамата майстори Узунов и Вълчанов са там, тъкачката се зарадва.

— Дойдох... — започна тя, но изведнаж я обкръха смущение и направи и несигурно изрече: — Искам да работя на осем стана!

Млъкна. Сърцето й играеше в гърдите, задущаваше я тревогата. Узунов я погледна със студен блясък в очите и запита:

— Какво? На осем стана?

— На осем... — смутолеви Радка.

— Не може! — отсече той и като се поприведе на стола я

Очерк

погледна остро. — Не си подготвена още. Пък и... струва ми се ти заради парите?

— Не, не! Как смеете? ... — запротестира Радка, ала Вълчанов я прекъсна:

— Качеството ли искаш да влошиш, на другарките си да вредиш?

Радка не издържа. Обидата като гореща вълна блисна сърцето й. Да възразява тя нямаше сили. И избягва навън.

Вече се смрачаваше. Притиснатият града сяг стана сребърен. На Радка не й се прибираще сега в стаята си. С кой близък човек ще сподели мъката си? Хората минаваха край Радка и никой не знаеше, не разбираше какво й е на душата.

И мислите й полетяха назад по стръмната пътека на отлетялите години, към фашисткото минало. Тя не вървеше вече към новото обществие, а към фабриката на Христо Метев. Зима ли беше тогава? Тя не помнеше. Струваше й се само, че беше студено. Като луд прускаше край нея вятърът, дърпаше новото й палто, което си беше купила наскоро, рошеше косата й. До костите се промъкваше студът. Ала младото сърце на Радка се радваше, не на нещо голямо, радваше се то на новото палто. Ще я видят работничките, момците, ще се радва майка й щом си отиде на село. Когато влезе в двора на фабриката, някой извика след нея:

— Радко! Радко!

Радка позна гласа на господарката. Мравки сякаш пола-

зиха по гърба й. Тя направи няколко крачки, опитвайки се да избегне срещата, но гласът долетя отново до слуха й:

— Чакай!

— Трябвам ли за нещо?

— Събличай се — изкрещя господарката.

— Как... защо?

— Не питай, говедо! Събличай се! ... Че wie какво я дариш, не се разбира кой е господарката!

Жената издърпа из ръцете й палтото и започна да го сече на двора. Радка гледаше. Струваше й се, че душата й разсича така. Съзнателно неудържимо закапаха от очите й, мокреха вехтата блузка. Тя изхлипа и избяга... Какви времена бяха тогава! ...

Вечерта си легна и дълго не можа да заспи. Пред очите й се явяваха ту дебелият господарка, разсичащ палтото й, ту Узунов и Вълчанов, които я гледаха с насмешка.

Най-после умората надвигна.

Радка се събуди късно. За първи път щеше да отсъства от работа без причини. Навън беше ледена сутрин. Тя отвори очи. В гърдите й бликна и се разли на топла вълна радост. Радка се усмихна. Сега тя мислеше, че само Партията е в състояние да й помогне. Облече се и скоро се отзова пред вратата на кабината на партийния секретар. Попспря се в нерешителност, почука и влезе. В стаята беше още студено. В печката пукаха дърва. Партийният секретар Рачо Иванов вдигна глава. Очите му бяха замислени. "Какво ли ще стане?" — помисли Радка. Тя хем вярваше,

че въпросът ще се разреши, хем нещо я караше да се съмнява. "Ами ако има причини, за да не ми позволяват да премина на осем стана?"

— Здравей, Радке! Седни! — прекръсна мислите й гласа на Рачо.

— Благодаря... аз набързо.

— Нищо, нищо. Седни и...

— Събличай се — изкрещя господарката.

— Как... защо?

— Не питай, говедо! Събличай се! ... Че wie какво я дариш, не се разбира кой е господарката!

Жената издърпа из ръцете й палтото и започна да го сече на двора. Радка гледаше. Струваше й се, че душата й разсича така. Съзнателно неудържимо закапаха от очите й, мокреха вехтата блузка. Тя изхлипа и избяга... Какви времена бяха тогава! ...

Вечерта си легна и дълго не можа да заспи. Пред очите й се явяваха ту дебелият господарка, разсичащ палтото й, ту Узунов и Вълчанов, които я гледаха с насмешка.

Най-после умората надвигна.

Радка се събуди късно. За първи път щеше да отсъства от работа без причини. Навън беше ледена сутрин. Тя отвори очи. В гърдите й бликна и се разли на топла вълна радост. Радка се усмихна. Сега тя мислеше, че само Партията е в състояние да й помогне. Облече се и скоро се отзова пред вратата на кабината на партийния секретар. Попспря се в нерешителност, почука и влезе. В стаята беше още студено. В печката пукаха дърва. Партийният секретар Рачо Иванов вдигна глава. Очите му бяха замислени. "Какво ли ще стане?" — помисли Радка. Тя хем вярваше,

че въпросът ще се разреши, хем нещо я караше да се съмнява. "Ами ако има причини, за да не ми позволяват да премина на осем стана?"

— Здравей, Радке! Седни! — прекръсна мислите й гласа на Рачо.

— Благодаря... аз набързо.

— Нищо, нищо. Седни и...

110 години от смъртта на Иван Андреевич Кривов

На 21 ноември се навършват 110 години от смъртта на големия руски баснописец Кривов. Малко писатели в световната литература могат да се похвалят с такава известност. За това свидетелствуват и думите на руския поет Жуковски, казани на 50 годишния юбилей на Кривов. „Ако бихме могли да погледнем на този юбилей цяла Русия, тя би пошла, защото познава и обича творчеството на Кривов.“

Иван Андреевич Кривов е роден в Москва на 13 февруари 1769 г. в семейството на белиз армеевски офицер. След смъртта на бащата на дванайсетгодишна Кривов настъпват тежки години. За неговото образование се грижи майка му, която макар и неграмотна е разбирала цената на образованието. Въпреки големата мизерия, тя дава си на си да учи при други дворянски деца. Празниците в своите знания Кривов попълва с четене на книги. У него рано се пробужда интерес към театър и литература.

Първото му произведение е комичната опера „Кафеджия“. По това време той живее с майка си в Москва, която скоро умира. За Кривов настъпват години на тежка мизерия. Въпреки това той не се отчайва. Започва да сътруднича на редица списания, в които се печатат първите му комедии. В 1806 година пише първите си басни, които му спечелват голяма слава.

Животът на Кривов протича външно спокойно и еднообразно. Работи малко, но с отговорност за всеки ред.

През 1844 година той умира на 76 години.

Времето, през което Кривов се оформя като писател е краят на 18-ия и началото на 19-ия век. Той е съвременник на бурни политически събития: въстанието на Пугачов (1773—75 г.), Отечествената война (1812 г.), Декабристкото въстание (1825 г.). В началото на 19-ия в. основен въпрос в Русия е борбата за отмяна на крепостното право. Отечествената война в 1812 година затвърдява вярата на руския народ в собствените му сили. Периодът от 1814—18 г. е период на тежка следвоенна криза и чести селски въстания. Това е наистина време за остра сатира над аркадическата и самовластията, която не аксва за да се появи в нежиданите басни на Кривов. В тях

Христо Медникар

СЪВЕТСКАТА КНИГА

Нашият народ се е учил и продължава да се учи от прогресивната руска и съветска литература. Нашите възрожденци се възпитавали и възновявали от произведенията на напредничащите руски писатели — революционни демократи: Белински, Писарев, Добролюбов, Чернински и др. Българските писатели преди и след освобождението се учели от гениалните произведения и от художественото майсторство на големите руски творци на словото: Толстой, Гогол, Пушкин, Лермонтов, Кривов, Максим Горки и други.

След Великата Октомврийска социалистическа революция в Съветския съюз се създаде новата съветска литература. Революцията откри пътя възможност за свободно развитие, издаване и разпространение на прогресивната книга. В черното фашистко минало при условията на драконовската цензура, прогресивните български граждани търсеха и четяха съветската книга. След 9 септември 1944 г. тя намери у нас широко разпространение. От ней черпим богат опит за изграждане на социализма в нашата страна. Тя става ежедневна необходимост за специалисти, лекари, агрономи, инженери, учители, ученици, за физическите и умствените работници.

Широко се използва и търси хубавата и добре илюстрирана детска литература. Любими станаха книгите: „Как се калаше стоманата“, „Мъжество“, „Повест за истинския човек“, „Буря“, „Деветият вал“, „Семейство Рубанков“, „Разораната целина“, „Анаван“ и др. А краткият курс по история на КПСС, съчиненията на Ленини и Сталини и др., които излязоха в няколко издания, се изучават в школи и кръжоци. От тях се учим как да градим социалистическата си Родина, как да се борим против враговете.

Съветската книга получи широк прием и в нашия окръг. В Търново, Габрово и Г. Оряховица има открити специални книжарници за продажба само на съветска литература, а в останалите градове има уредени отделни щандове в книжарниците. Пламента на съветската книга ежегодно се увеличава.

За още по голямо популяризиране на съветската книга ДТО „Печатни произведения“, подпомогнати от българските дружества и други културни учреждения проведоха от 1 до 20 ноември двадесетдневна на съветската книга. През тази двадесетдневна се разгърна голяма дейност за още по-масово разпространение и широко използване на ценната съветска книга.

Ц. Чачев

С любов изучават руски език

Кръжокът за изучаване на руски език при гара Търново работи добре. Увлечателно предава уроците др. Маринова.

Още от второто занятие пролича ясно големият интерес на кръжочниците. Те слушат с внимание предаването на урока,

правилно отговарят на въпросите, четат зададения материал. Всички изучават с любов руски език, за да могат да черпят от богатата съветска литература опита на съветските хора — първци в производството. Недю Ив. Недев, дописник

Читателите критикуват

Основателно негодувание

Наближава зимата, а в магазините на с. Росно, Еленско няма нито един комплект зимно облекло. На 12 октомври т. г. магазинерът Начо Стефанов отиде за стока в с. Златарица, но не докара нищо. А облекло, особено ватено, има достатъчно в магазините на с. Златарица.

В с. Златарица до сега са докарвали три пъти облекло и обувки и други необходими стоки за зимата. Там нашите селяни постоянно ходят за покупки и губят ценно време. Те

Липсват разнообразни ястия

В центъра на гр. Севлиево има два ресторанта от трета категория, единият на „Нармат“, а другият на „Наркооп“. И в двата еднакво се готви. През зимата агнешко, а през жешкото лято и до сега само свинско месо. Постно ядене, освен зрял боб не готвят. Когато им се направи бележка, че трябва да имат вегетариански ястия, те отговарят, че нямат материали. Това далеч не отговаря на истината. Стига другарите да имат

„Културно обслужване“

В магазина за зеленчуци на „Наркооп“ в кв. „Трудов фронт“ — Търново стоките са в безпорядък. Липсват много продукти, които в града са в изобилие. Липсва и амбалаж. Ако клиент иска да си купи мармелад, туршия или пък халва, трябва непременно да си носи съд или хартия.

Д. Атанасов

ЗА ПРЕДСТАВИТЕЛЕН АНСАМБЪЛ В ТЪРНОВО

През декември 1950 година в Търново се сложиха основите на представителен самодеен ансамбъл към Окръжния комитет на административните служители. Съставът броеше около 100 души, от които 65 на сто административни служители, а останалите домакини и хора от други учреждения и предприятия.

За кратко време ансамбълът получи финансовия и изнесен концерт. През 1951 г. той се отдели на окръжните прегледи на художествената самодейност, а през 1952 година на прегледите в Габрово беше класиран като първенец и особено похвален от представителите на Министерството на културата. Тия успехи сплотиха самодейците в здрав колектив.

Тъкмо, когато се заработи енергично и още по-резултатно, бе решено да се изгради при Окръжния комитет на административните служители хор а капела, а ансамбълът да премине към ОСПС. Към последния преминаха част от хористите, оркестърът и диригентът. В течение на шест месеца той не можа да получи почти никакви резултати, поради разделянето

на хористите и нередовността на посещенията им.

По предложение на отдел „Култура“ при Окръжния народен съвет ансамбълът и самодейният музикален театър преминаха към читалище „Надежда“, където трябва да бъдат още от начало. Назначи се нов диригент, който започна работа със същото число самодейци, а те бяха недостатъчни за състав на ансамбъл. След като работи осем месеца и не получи никакви резултати, той подаде оставка. Читалищното ръководство назначи трети диригент, който и сега работи и се мъчи да създаде нещо от тия 50 души. Той търси постоянно самодейци за попълването на състава, но всички усилия останаха напразни. Причината за това е следната: добрите сили са разпръснати на много места — изгради се доста много хорова (при ППТ станция, комитета на административните служители, РКС, Райтрудооп, Градска търговия, Болницата, при предприятия и т. н.).

Необходимостта да се изгради добър представителен ансамбъл е безспорна. За целта се трябва да се привлекат опитни

Безочливост

На 9 ноември 1954 г. др. Тодор Минчев, отива в 11 часа и 40 минути в пощенската експедиция в Търново да изпрати 3 пакета материали за учебната година на Отечествения фронт. Другарката Веска Бояджиева категорично отказва да приеме пратките, понеже не било нейна работа. С голяма молба найсетне въпросът се урежда. Др. Минчев я предупредява, че след обед ще занесе още 15 пакета.

— Не може! — отговаря тя. Няма да ги приема.

След обед Бояджиева посреща Минчев: „Ако не сте изгледили пратките, аз няма да ги приема. Казах ви!“

Молбите не помагат, нито нареджанията на Александър Русев, нито на подначалника П. Димитров. Бояджиева отказва. Товава другарите П. Димитров и А. Русев сами приемат пратката. Не е ли крайно време да се вземат мерки към такива служители.

Иван Маринов, дописник

ЗА ТЕЛЕФОННИЯ УКАЗАТЕЛ

Излезият наскоро нов телефонен указател не задоволява нуждите на гражданите. Той е изготвен неспешно. Не са оточени новопостановените постове. Има предпрития и учреждения, които са получили нови имена, а телефоните им са показани по старите. Авторите са изготвили телефонния указател, без да са се съобразили със станалите промени. Не са включени и всички новооткрити телефонни постове. Налага се изработването за 1955 г. на нов телефонен указател.

Ив. Ив. Джипов

За свободните часове

КРЪСТОСЛОВИЦА

КОНСКИ ХОД № 6

Составил: Д. Хр. Добрев — Търново.

Д	п	и	е	р	ъ
с	л	т	и	б	е
о	а	о	р	д	о
к	т	е	н	к	в
т	а	р	ц	е	л
а	а	о	ц	е	л

Като използвате конския ход при играта „шах-мат“ прочетете го-ренанисаното!
Забележка: Първият ход започва от главната буква „Д“.

ОТ ВСЯКЪДЕ

Членове на дружеството на БЧК в с. Вишовград, Павликено-Оряховица на 11 ноември т. г. събра-ние, на което др. Киров прочете доклад на тема: „Храната и храненето, като за-щитник на здравето“. Събирането бе посещено масово.

Пионерите от двете училища в гр. Лясковец посетиха на 6 ноември т. г. военното поделение. Там изпитаха

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ОТЛИЧЕНИ ФИЗКУЛТУРНИ КОЛЕКТИВИ

В прегледа — съревнование при Окръжния съвет на доброволната спортна организация „Червено знаме“ — Търново през настоящата година се включиха 50 колективи с 2,760 члена. Много физкултурни колективи от Търново, Севлиево, Г. Оряховица и Елена излязоха с призив — обещание за срочно изпълнение на плана.

Към края на третото тримесечие планът бе изпълнен за масовизацията на сто, БТО — 102, ГТО — 1 степен — 101, ГТО II степен — 127, разрядници — 100-5 и кадри сто на сто. Организираните тържествени събирания през второто тримесечие за от-

читане на съревнованието и връчване-то на преходните знамена раздвижи-ха почти всички колективи. Само за 9 месеца 72 физкултурни изпълниха годишния план. Физкултурният на „Нармат“ — Търново има средно изпълнение 557 на сто, на просветните работници в Габрово — 361, на работниците от „Пренос — превоз“ — Търново 334 на сто и т. н. През третото тримесечие тези колективи станаха за втори път първци на профсъюзите си. Върху им бяха преходните знамена на Окръжния съвет на ДСО „Червено знаме“ — Търново.

Ивановски

СПОРТЪТ „КОЛЕЗДЕНЕ“ ПОДЦЕНЕН

Колезачният спорт в с. Плавчовци, Дряновско е най-популярен и любим сред младите работници. Тук активно спортуват 11 колезачи. През лятото те тренираха редовно и участваха в шосейни състезания. Почти всички са в добра съ-стветелна форма обаче тази форма през зимата ще бъде загубена. Някой не полага грижи за повишаване спортното майсторство на колезачите. Ръководството на физкултурния колектив в „Урожай“ с председател Борис Ганчев и отговорник на секция „Колездене“ Петър Койчев бездействуват за удовлетворително ръководителите на „Урожай“.

Хр. Чернов

ФИЗКУЛТУРНИ ВЕСТИ

Другарски футболен мач се състоя на 14 ноември т. г. между отборите на Второ средно смесено училище в гр. Г. Оряховица и гимназията в гр. Елена. Мачът завърши при равен резултат — 4:4.

Същият ден във волейболната среща победи с 2:1 отборът на Второ средно смесено училище.

В чест на великия Октомври от 1 до 10 ноември т. г. физкултурните колективи при ТПК „Масив“, „Нов живот“, „Трапезица“, „Хигиена“ и др. — Търново проведоха есенния крос на мира. Участваха 94 състезатели — 78 мъже и 16 девойки. Най-масово се включиха в кроса членове на „Хигиена“ и „Трапезица“. Оличиха се на 500 м. девойки — Пенка Софалинова от „Хигиена“ на 1,000 м. — Илия Исидор Фимов от „Нов живот“; на 2,000 м. мъже — Васил Василев от „Метал“ и на 3,000 м. мъже — Илия

Свирчев от „Хигиена“. Първенците бяха наградени с екипи и прочитни книги. Физкултурният колектив при Окръжния народен съвет на депутати-те на трудещите се не води пълнокръвния крос. В изпълнението на Държавния физкултурен план за 1954 година е на опашката. Планът през отчетната година е изпълнен по масовизацията 60 на сто; ГТО I и II степен 0 на сто; разрядници — 143 на сто.

В състояния се младежки есенен крос на мира от ФКА „Вълк Червенов“ — Габрово взеха участие 48 души. Първо място от момиче зае др. В. Гичев, а от девойките Ел. Брайкова. На 10 ноември бе организирана и спартакиада. В нея се включиха отбори по футбол и волейбол, шах и тенис на маса. На отличилите се състезатели бяха раздадени награди.

(По дописки на: Ив. Цветков, Д. Терзиев, Ивановски и Д. Шерев)

ПОПРАВКА

В бр. 54 от 7 юли т. г. на в. „Борба“ бе поместена дописка под заглавие: „От имане глава не боли“. В нея бе критикуван др. Иван Томов — председател на кооп. „Нектар“ в гр. Севлиево.

От допълнителната проверка се установи, че изнесеното обвинение в до-

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Справочник на читателя

Кината в окръга от 22 — 28 ноември ще прожектират: „9-ти Септември“ — Търново; „Верни приятели“, „Искра“ — Търново; „Лейтенант на Ракоци“ — „Христо Смирненски“ — Габрово; „Анна на ховица: „Дни и нощи“ и „Слуга на двама господари“; „Ив. Владков“ — Дряновско; „Тайната мисия“ и „Снаха“; „Христо Ботев“ — Елена; „Майстори на руския балет“; „Христо Ботев“; „Лясковец“; „Как се калаше стоманата“ и „Сватбени състезания“; „М. театър“; „Павликени“, „Последна нощ“ и „Отборът от нашата улица“; „Ив. Михайлов“ — Севлиево; „Заклетки ергени“; „Тоска“; „В. Коларов“ — Гряна; „Без вина виновни“ и „Снаха“.

ДЪРЖАВЕН ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ИНСТИТУТ

ГРАЖДАНИ!

ЗАСТРАХОВКАТА „ЖИВОТ“ Е ЛИЧНО СПЕСТЯВАНЕ И ВЛОГ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СТРОИТЕЛСТВО.

Срещу редовни вноски застраховката „Живот“ обезпечава лично на Вас или на семейството Ви определена парична сума в случаите на доживяване определена възраст, при трайна неработоспособност от злополука или смърт.

ЗАСТРАХОВАНИ!

Възстановете просрочените и нередовните си застраховки при най-големи улеснения за изплащане на вноските, за да запазите пълните си права по тях.

СПЕСТЯВАЙТЕ ЧРЕЗ ЗАСТРАХОВКАТА „ЖИВОТ“

2-1

ОКРЪЖЕН

КОКОШКАТА, КОГАТО Й ДОЙДЕ, САМА СИ НАМИРА ПОЛОГА

И председателят на ТКЗС в с. Градище, Павликено, когато му потребяват редосеялките, тогава ще ги потърси. Горкичките три редосеялки, захвърлени под една стряха, оставени зад куп гръсти от лозарските бригади на дъжда, плачат и пыкат безпомощни.

— Почерня, погрознях, зла болест ме яде! — стене едната редосеялка.

— Пълна е утробата ми със семе още от пролетта! — приглася другата.

САМОКРИТИЧНО

Скарали се магазинерите Сийка Д. Пантелева и Сталян Цачев от Селкооп в с. Ресен, Търновско, кой по-добре обслужва клиентите си.

— Ти, Сталяне, — рекла Сийка, — лъга, лъга хората, че си разпродад цимента, че не останало нищо, а след това на чичо, леля, на баджанака и шурята смуща по една — две тор-

(По дописка на Ив. Донков)

(По дописка на В. Русанов)

ТРАЙ, КОНЬО, ИМА ВРЕМЕ!

След три дълги фермата от 6 април, 4 май, 16 юни 1954 г. до почитаема комисия по чл. 33 при ОНСДТ в Севлиево, най-после на ДСП „Месоцентра“ с решение 63 от 1 юли 1954 г. дават нужните помещения. Но от тука започва одисеята. От номер на номер, от градския до околийския народни съвети, а след това до околийския съд и пак обратно, още не е приведено решението в изпълнение.

— Трай бе джанъм, има време! — се подсмиват ръководителите на двата съвета.

(По дописка на Ст. Карапечев)

ПЪТУВАЩА АВТОАГЕНЦИЯ

Най-новото изобретение на ръководителите на УАТ в Севлиево е, че те са установили практика да месят често своята агенция. Днес ако е в центъра на града, след месец — два ще се придвижи в някоя покрайнина. През есенните дъждовни дни тя е заела „най-благоприятна“ позиция — в края на града, сред площад, плунал в кал и тиня. Сигурно за това е помогнал и ГНСДТ.

Пътниче, когато отиваш за билет, вървожи се с кокили. Не носи много багаж, защото тежко ти. Не би намерил място да го сложил, докато чакаш рейса. За улеснение препоръчват на „изобретателя“ да обявява агенцията на един камон. По-леко ще става преместването й.

(По дописка на Иван Косев)

ПИСМО

Другарю председател на Околийския народен съвет в Павликени, питаме ме как мога и как успявам да си организирам работата така, че всички задачи да започвам в срокове (не се отнася за завършването им).

Не обичам много приказките, затова ще ви посоча само един пример. В плана сме определили зариването на лозята да започне на 4 ноември (не мога да си спомня точно датата, защото пред мене няма плана), но то не е толкова важно.

Идва денят и аз нареждам: „Заривайте!“ И всички звено-

КОМУТО Е НОЖА В РЕБРОТО, НЕГО БОЛИ

Това се отнася до ръководителите на „Гарови строежи“, обект № 236 в Г. Оряховица. Тях не ги боли, че от четири месеца един компресор е оставен да гине на дъжда. Може би е „излишен“, нямат нужда от него. Не ги боли също, че в на-

правените изкопи за водна канализация, незарити до сега, много пътици падат нощно време и си чуят краката.

— Кой им е крив? — си думат те. — Да не ходят нощно време.

(По дописка на А. Маджаров)

ГАТАНКА

Бате Стършел ще даде голяма награда на този остроумец, който отгатне какво се иска със следната:

ТЕЛЕГРАМА

ГОРЕХОВИЦА
ПРОМКОМБИНАТА
ВАШ 383 ОТ 5/ 113А Р КС БАЗА БУКОВЦИ
НЕОТПРАВЕН НЕМАМЕ ТАКОВА ОКОЛИЯНИ
СТ ЕЛЕНА ++383 5 11 11=

В състезанието могат да вземат главно участие и телеграфистите от птт станция в Елена, които са предали телеграмата.